

MADAME ROSA

OF

De anekdotes van een 'toilettièrè'

Een monoloog

door

PETER KREMEL

Tweede, door de auteur volledig herziene, versie

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MADAME ROSA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER KREMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/003
ISBN 9789038516233

Copyright: © 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGE

(1 dame)

MADAME ROSA:

DECOR

Een tafel en een stoel.

Attributen: schort, kuisgerief, tafel, stoel, zwabber, radio, tijdschrift, koptelefoon, emmer, bloempje, plakkaat 'WC 50 cent', swiffer.

Geluidsopname: zeegolven, lopend kraantje, gil, mannenstem: (pipi hier)

REGIE-AANWIJZING

De monoloog is opgesteld in afzonderlijke tekstblokken. Indien u de monoloog korter wil maken kan dit door één of meerdere van de tekstblokken weg te laten. In principe kan u dan zonder of mits een kleine aanpassing de monoloog verder zetten.

Speelduur: 45 à 60 minuten

Binnenkomst

- a. *Madam Rosa komt in gewone kledij en schort de zaal binnen gestapt. Koptelefoon op haar hoofd en in ene hand kuistrolley, andere radio waaraan koptelefoon is gelinkt. Ze zingt zachtjes in zichzelf.*
- b. *Er staat een tafel met stoel op podium.*
- c. *Ze gaat naar de tafel, zet haar trolley opzij, neemt een zeemvel, kuist de tafel eerst wat af met zeemvel, zet haar radio erop, koptelefoon af, Zet er bloempje op dat in haar emmer zat, haalt gevouwen papier uit haar trolley waarop staat : 'WC 50 CENT' Zet een schaalte op tafel, legt er wat kleingeld in, kijkt alles nog eens na. Neemt haar swiffer en begint even de vloer rond de tafel te poetsen. Zet dan de swiffer weg en monoloog begint.*

ROSA: Voilà, dat is weer dat. Ik ben er klaar voor, mijn shift kan beginnen. ....! Mag ik vragen beste mensen, dat wanneer ge naar het wc gaat, ge hier langs de kassa passeert. Voor 50 cent zijt ge van uw overschot verlost. (*Kijkt nog eens naar de tafel.*) Alles staat er toch op hé! Als ge dit werk al zo lang doet wordt het routine en ik zeg altijd als het routine wordt begint ge de eerste fouten te maken en dat mag niet gebeuren, zeker niet als ge een perfectionist in uw vak zijt, gelijk ik.

Eigenlijk mag een mens er niet bij stilstaan maar dat is al meer dan twintig jaar dat ik dit werk doe en altijd voor dezelfde firma. Er zijn er tegenwoordig niet veel die kunnen zeggen dat ze zo lang bij hetzelfde bedrijf hebben gewerkt. De jeugd dat springt van het één naar het ander. Na een paar jaar zijn ze het beu en veranderen ze. Maar ik niet. Ik doe dit graag. Ik weet het, het kan raar klinken, maar ik heb gewoon graag dat alles proper is. Of dat dat nu hier of thuis is. Alles moet blinken en zo zuiver zijn als een babypoepegatteke. Dat zit al van jongs af aan in mijn dingetjes, mijn geni.. genit.. allé hoe zeggen ze dat weer, genita... allez in mijn bloed! Bij mij primeert properheid en hygiëne. Dat is altijd zo geweest. Ik word ziek als ik zie dat het ergens vuil is.

Ze zijn op de firma dan ook heel tevreden over mij. Mijne baas zegt dat ik één van de antiquiteiten van de firma ben. En als ge weet wat antiek tegenwoordig kost! Hij weet dat ik mijn werk prima doe en ben daar ook altijd voor beloond. Na vijf jaar dienst werd ik bij mijne baas geroepen. Rosa, zei hij, gij werkt hier nu vijf jaar en gij hebt altijd goed uw best gedaan daarom wil ik u belonen. Ge kunt kiezen tussen vier nieuw dweilen of loonsopslag. Ik ben niet zot hé, dweilen dat koop ik op de markt voor twee keer niks. Ik heb loonsopslag gekozen natuurlijk. Hé madam logisch hé? Voilà! Na tien jaar roept hij mij weer bij hem. Rosa, zei hij, gij werkt hier nu tien jaar en gij hebt altijd goed uw best gedaan ik wil u daarom belonen. Ge kunt kiezen tussen drie nieuw schorten of loonsopslag. Ik zeg boter bij de vis en heb voor loonsopslag gekozen. Na vijftien jaar terug hetzelfde. Rosa, zei hij, gij doet altijd goed uw best. Voilà, ge kunt kiezen tussen twee paar nieuw botten, waterdichte, of loonsopslag. Wat denkt ge dat ik gekozen heb? Loonsopslag natuurlijk. Ha ja. Maar vorig jaar .... Vorig jaar had ik twintig jaar dienst. Ik zeg nog: allez Rosa, twintig jaar dienst, dat is iets speciaals. Daar gaat wat tegenover staan. Er zijn er trouwens niet veel die kunnen zeggen dat ze, tot grote voldoening, het al zolang bij dezelfde firma uithouden. Ik dacht : 'Wanneer

ik nu bij den baas mag komen dan zal er wel een specialeke aan vasthangen. Ja, Specialeke! Dat was 't zeker, een specialeke. Zoals verwacht werd ik bij mijn baas geroepen. 'Rosa,' zei hij 'al twintig jaar werkt gij hier tot grote voldoening van ons allen. Twintig jaar dat is niet niks, daarom heb ik iets speciaals voor u voorzien.' Ik zeg tegen mezelf: 'Rosa, ziet ge het, ik heb het gezegd, ge krijgt deze keer een specialeke. Allez laat maar komen....Ja! Viel dat tegen'. 'Omdat ge hier al zolang werkt' zegt hij 'kunt ge kiezen tussen een luxe zwabber (swiffer) of... pas op verschiet niet hé!...Ne luxe zwabber of elke dag maaltijdseks.'/ .../ Ja, ik moest het ook twee keer vragen. Maaltijdseks alstublieft! Op mijne leeftijd. Ik heb voor de zwabber (swiffer) gekozen. Ik ben geen preutse maar ik denk niet dat mijne halve trouwboek het zou appreciëren moest ik elke dag in de refter, tussen de soep en de patatten, met mijne baas van bil gaan. En daarbij, ik heb maar 20 minuten tussen de noen. Voordat mijne dieselmoteur goed en wel op gang is moet, bij manier van spreken, de stop er al uit. Nee, nee, hier is hij zie, mijne luxe zwabber.

Ik doe mijn werk graag, heel graag zelfs. Ik ben alleen maar content als alles spic en span is. Dan ben ik pas op mijn gemak. Over gemak gesproken, ik werk ook niet alleen hier hé. Nee, ik heb twee posten. In de week (het weekend) werk ik hier in de toiletten van deze zaal en in het weekend/week ben ik de 'Toilettièrè' van de herentoiletten van de Bourla schouwburg in Antwerpen. Ik zal het nog eens zeggen 'Toilettièrè'. Dat klinkt sjiek hé mijnheer. In ieder geval beter dan madam pipi. Kent ge de Bourla? Zijt ge ooit in de Bourla geweest mijnheer? Als was het maar om een koffieke te drinken. Schoon zulle. Moet ge zeker eens doen. Mij vindt ge op het tweede, aan de herentoiletten. Alhoewel het pal in de koekenstad is moogt ge daar, juist zoals hier, voor 50 cent uw ding doen. Pas op dat is goedkoop hé. Een verdiep lager bij de vrouwen betaalt ge 60 cent en die heeft bijlange niet zo veel werk als ik. En ik kan het weten, ik zit al tien jaar op die post en moet zeggen dat ik in mijn carrière als 'toilettièrè' al het één en ander heb zien passeren. Boeken kan ik erover schrijven. Als er één plaats is waar ge de venten van hunne kleine kant leert kennen is het wel in het toilet. Allez met kleine kant bedoel ik als mens hé. Over de rest heb ik niet te oordelen.

Mensen onderschatten altijd het werk dat een 'toilettièrè' doet. Ze denken dat wij daar alleen maar zitten om te incasseren. Maar ik kan u verzekeren, om die boel proper te houden komt er heel wat meer bij kijken dan alleen maar geld vragen. Twee jaar avondschool heb ik gevolgd om die job te kunnen doen. Daar kijkt ge van op hé. Dinsdag en donderdag avond van zeven tot tien. Twee jaar lang. Het is allemaal niet zo simpel. Als toilettièrè moet ge tegelijkertijd de boel proper houden, productkennis hebben, aan klantenbinding doen, psychologisch inzicht hebben, diepgang en met de mensen kunnen omgaan. En daar zitten boeren tussen. Ge moet altijd vriendelijk maar beslist blijven maar vooral hebben wij als 'toilettièrès' van de herentoiletten een taak tot heropvoeding van het mannelijk geslacht. Dat is zo. Als ge die mannen niet met de neus op de feiten drukt, soms letterlijk, en ze leert hoe ze het toilet proper moeten gebruiken dan blijven wij, vrouwen, levenslang slaven van hun afval. En ik heb altijd gezegd ik wil hard werken maar geen onnozel werk doen. Ne vent moet pipi in en niet naast de pot doen. Hé madam, juist hé.

Voor ik verder in detail ga met mijn exposé even dit. Wat ik hier allemaal ga

vertellen is vanuit mijn meer dan 20 jaar ervaring en expertise in mijn herentoiletten en dat wil iets zeggen hé. Voor veel vrouwen gaat er vandaag waarschijnlijk een kant van de venten geopenbaard worden die ze nooit hebben gekend. Simpelweg omdat de venten het ons nooit vertellen of we het nooit zien. Wat er in de grijze zone in het kleinste kamertje gebeurt is meestal ook niet direct het aangewezen gespreksonderwerp aan de ontbijttafel. Ja, beste heren, ik ga vandaag wat uit de biecht klappen maar ge zult op het einde al dan niet met schroom moeten toegeven dat ik hier niet heb staan liegen. En dames als ge me niet gelooft kom dan maar eens een dagske meedraaien in mijn infrastructuur, uw ogen zullen nogal open gaan.

Pas op ne vent zit eigenlijk simpel ineen. Ge hebt rap door hoe die functioneert. Om het gemakkelijk te maken heb ik de mannen onderverdeeld in categorieën en subcategorieën. Ge ziet al direct als ze binnenkomen wat voor 'genre' het is. De verlegen gasten kiezen altijd de buitenste plasbakken, de macho's de middelste.

De verlegen gasten beginnen met eerst rap zo eens rond te kijken of er geen nevenstaanders in aantocht zijn. Die gasten staan liefst alleen. Het zijn ook de rapste plassers uit schrik dat ze een buurman naast hen gaan krijgen. Als dat toch gebeurt proberen ze zo rap mogelijk hun machinerie terug te steken dikwijls nog voor alle vloeistof in de plasbak is gestort. En waar denkt gij dat de overschot dan terecht komt? ...Juist daar. (*Loopt even met open benen en regelmatig met been trekkend over de scène.*) Ziet ge ze al lopen?

Er zijn er ook die het al laten stromen voor ze hun machinerie goed en wel gevonden hebben. Ik zeg daarom altijd wacht niet tot de laatste moment want bij de minste tegenslag hebt ge het zitten. Dat is vooral het geval bij senioren waar het zien van de plasbak bij de meesten als een soort katalysator werkt, extra drang om het te laten stromen. En als ze het dan niet rap vinden gebeuren er accidenten. Het probleem bij de senioren, en dat gaat u misschien verbazen, heeft niet altijd met hun ouderdom te maken maar meestal met de ouderdom van hun kledij. Ik zie een paar vraagtekens in de zaal. Ik zal het eens expliceren. Als ge ouder wordt dan krimpt ge, dat is normaal, maar de meeste oudere mannen dragen nog hemdjes en T-shirts van dertig jaar geleden die niet mee krimpen maar integendeel door 't vele gebruik langer worden, uitloteren noemen wij dat. Dus wanneer die oudjes voor mijne plasbak staan vinden ze hun marchandies niet meer terug omdat hun hemd of polo die vroeger tot hier kwam nu in hun broek tot hier hangt. (*Doet teken eerst boven gordel met beide handen dan onder gordel*) Dat dekt niet alleen alles af maar die broek zet ook alles vast! Ge moet ze dan gelijk zot zien grabbelen en trekken en vloeken en zenuwachtig staan doen. En zeg nu zelf hé mijnheer wat is er erger dan dat ge dringend moet, ge eindelijk voor die plasbak staat die u precies nog roept van allez jong komt het nog en gij wel wilt maar het niet kunt vinden. En terwijl tikt de klok en wordt het alleen maar erger. Kunt ge het u inbeelden? Voelt ge de paniek? En dan spreek ik nog niet over die figuren die daaronder ook nog eens een lang onderlijfje aanhebben. Dat is helemaal een catastroof. De slimste onder hen spurten dan uiteindelijk nog naar de grote wc's om hopelijk op tijd het onvindbare te vinden, de anderen tsja of daar ontploft de bom op een plaats waar ze dat liever niet hebben of in alle paniek laten ze dan toch alles voor de plasbak zakken waardoor ze daar in hun blote kont staan te draaien. En ik verzeker u een oude gerimpelde mannenkont is niet direct iets waar ik vrolijk van word. Als ik zo iemand zie staan klungelen raad ik hem zelf aan om het groot toilet te gebruiken. Trouwens ik heb geen reservekledij in mijne winkel. Ze moeten terug naar huis met hetgeen ze aan hebben, nat of niet.

De macho's dat is juist het tegenovergestelde. Die kijken ook eerst rond maar om zeker te zijn dat er 'wel' burens naast hen staan. Eens dat het geval is begint het gewichtheffen. Die zetten zich voor de plasbak, benen uiteen, gaan diep door hun knieën, steken hun hand zo ver mogelijk in hun gulp, om dan met een grote kreun in één trek precies een beest van honderd kilo naar boven te stoten. Met een grote smile kijken die dan efkes rond van 'hebt ge dat allemaal goed gezien' en beginnen eraan. Dat zijn ook de mannen die heel fier zijn op hun kroonjuwelen. Moest er geen schutsel tussen de bakken staan zouden ze met veel plezier hun juwelen aan de burens showen. Zie eens: 'Ferm werkgerief hé mannen, daar kunt ge al eens mee thuis komen hé'. Dat zijn meestal ook de 'Factcheckers'. Over het schutsel naar de juwelen van de buurman gaan loeren. Als die van de buurman kleiner is dan verschijnt er een grote smile op hun façade, maken ze een sissend geluid tussen hun tanden (Tss, tss) terwijl ze even meewarig met hunne kop schudden zo van 'Loser, ge zou die van mij eens moeten zien'. Daartegenover wanneer ze nukkig de plasbak verlaten dan kunt ge er donder op zeggen dat die van de buurman groter was. Macho's kunnen niet tegen hun verlies hé.

En dan hebt ge die beruchte laatste druppel die volgens iedereen altijd op zijne schoen terecht komt. Dat is pure fantasie. Die druppel komt overal terecht behalve op zijn schoen. Ik zal het uitleggen. Bij het uitwringproces van de laatste druppel hebt ge als eerste categorie: de kloppers.

Dat zijn de mannen die hunne vogel stevig vast pakken en tegen al dan niet hoog tempo op en neer kloppen om dat laatste druppeltje toch maar eruit te kloppen. Hierin hebt ge twee soorten kloppers. Wat ik noem de salonkloppers, dat zijn de mannen die heel rap enkele keren op en neer schudden, zo hup, hup, hup en weg met dat ding en dan hebt ge de 'headbangers'. Kent ge dat madam een 'headbanger'? Nooit op een popfestival geweest? Werchter? Pukkelpop? Graspop? Nee? Wel de headbangers klemmen hun vogel stevig in hun hand om hem dan met volle kracht herhaaldelijk tegen de rand van de plasbak te slaan terwijl hunne kop dezelfde beweging maakt. Ik bedoel deze kop. (*Wijst naar haar hoofd*) Het geluid kunt ge vergelijken met een specht die een eikenboom aan 't bewerken is. Tok!Tok!Tok!Tok!Tok. Soms zetten ze er zoveel kracht op dat ik denk 'die vogel moet dood' en dan heb ik het niet over die specht. Als ze het echt te gortig hebben gemaakt ga ik als ze weg zijn eens in de bak piepen of hun eikel niet is achtergebleven. Hihi. Dat laatste dat is een grapje hé heren. Uwe eikel kunt ge niet achterlaten hé. Dat wist gij toch mijnheer? Maar goed, aangezien het bij de kloppers om een constant op en neergaande beweging gaat komt die laatste druppel meestal in de bak of in het slechtste geval in zijn oog terecht. Ge ziet rap wat het geworden is zeker als ze met hun oog knippen als ze vertrekken. Dan zit er een vuiltje in, allez een druppeltje. Hihi! Maar al bij al heb ik daar het minste kuiswerk aan.

De tweede categorie, de zwierders daarentegen dat is andere koek.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

